

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku wypowiedział się na temat stosowania art. 116 ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska, który stanowi, że rada powiatu, w drodze uchwały, z zastrzeżeniem ust. 2 i 4, ograniczy lub zakaze używania jednostek pływających lub niektórych ich rodzajów na określonych zbiornikach powierzchniowych wód stojących oraz wodach płynących, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia odpowiednich warunków akustycznych na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

Sąd podkreślił, że rada powiatu może realizować swoją kompetencję wówczas, gdy wymaga tego konieczność zapewnienia odpowiednich warunków akustycznych na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe. Wydanie przez radę powiatu uchwały w sprawie wprowadzenia zakazu, o którym mowa w art. 116 ust. 1 P.o.ś. powinno zatem zostać – zdaniem WSA – poprzedzone ustaleniami, czy na terenach rekreacyjno-wypoczynkowych znajdujących się na terenie danego powiatu panują odpowiednie warunki akustyczne, czy też nie. Co prawda pojęcie „odpowiednich warunków akustycznych” nie zostało zdefiniowane w ustawie, niemniej zdaniem Sądu zakres uznaniowości organu powiatu przy podjęciu uchwały nie powinien być rozumiany jako całkowicie swobodny i nieograniczony

WSA zwrócił uwagę na to, że wartościami chronionymi według brzmienia tego przepisu są: klimat akustyczny środowiska oraz prawo do rekreacji i wypoczynku. Przy definiowaniu pojęcia „odpowiednie warunki akustyczne” należałoby zatem w ocenie Sądu odwołać się do art. 113 ust. 1 P.o.ś. oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, w którym określono m.in. dopuszczalne poziomy hałasu dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe. Zdaniem WSA w celu ustalenia warunków akustycznych na danym terenie pod kątem spełnienia przesłanek umożliwiających skorzystanie z dyspozycji art. 116 ust. 1 P.o.ś., rada powiatu powinna przedstawić ocenę stanu akustycznego środowiska na podstawie wyników pomiarów poziomów hałasu określonych stosowanymi wskaźnikami hałasu oraz z uwzględnieniem wszystkich relewantnych czynników, w szczególności demograficznych oraz dotyczących sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu, wykazującą brak odpowiedniości dla przedmiotowego terenu przeznaczonego na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 15 lipca 2020 r., II SA/Gd 699/19

Źródło: [CBOSA](#)